

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Popvlo Alexandrino, spiritum consilij Sanioris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

» tamen, dum tempus ingruit, propriis ma-
 » nibus laboramus, ita duntaxat ne pretium
 » accipiamus conventum. Nam cum ex
 » magna parte Clerici simus, & penè omnes
 » litterati, lectioni, exhortationi, doctrinæ,
 » disputationi contra omnes errorum sectas
 » decrevimus desudare, disputationes tamen
 » à doctioribus fratribus in fide catholica
 » comprobatis & instructis in lege Domini
 » dispensari, ut adversarij catholicæ & apo-
 » stolicæ fidei cognoscant veritatem, & re-
 » spiscant à laqueis diabolici erroris, quibus
 » tenentur capti. Cum Prælatorum verò li-
 » centia & veneratione debita per idoneos
 » fratres & in sacra pagina instructos, qui
 » potentes sint in sana doctrina arguere gen-
 » tem errantem, & ad fidem modis omnibus
 » trahere, & in gremio sacrosanctæ Roma-
 » næ Ecclesiæ studebimus revocare. Deni-
 » que licet dicat Christus, *Oportet semper*
 » *orare* & non deficere, & Apostolus, *Sine in-*
 » *termissione orate*, tamen quidam nostrorum
 » per viginti quatuor vices inter diem & no-
 » ctem, alij quindecies, alij duodecies, qui
 » autem minus septies, pro omnibus homi-
 » nibus secundum eorum gradus orant.
 » Continentiam perpetuam & castimoniam
 » vel virginitatem inviolabiliter conservan-
 » do, suspectum mulierum consortium de-
 » vitando, ut nemo nostrum solus ad solam,
 » nec etiam ad loquendum, nisi audientibus
 » aut videntibus legitimis testibus & certis
 » personis, accedat. Nunquam in una do-
 » mo fratres & sorores præsumant dormire,
 » nunquam ad unam mensam residere. Ec-
 » clesiastica sacramenta suscipiemus ab Epif-
 » copis & sacerdotibus in quorum diocesis
 » & parrochiis commorabimur, & eis obe-
 » dientiam debitam & reverentiam exhi-
 » bebimus. Per honestiores autem & instru-
 » ctiores in lege Domini & in sanctorum pa-
 » trum sententiis verbum Domini censuimus
 » proponendum, de Prælatorum Ecclesiæ
 » conscientia & consensu, fratribus & ami-
 » cis, Clericis & laicis, ut discant necessaria
 » pro hæreticis convertendis. In omnibus
 » verò episcopatibus, diocesis, vel parro-
 » chiis in quibus sumus vel fuerimus, dispo-
 » suimus jejunare secundum morem & con-
 » suetudinem Prælatorum & catholicorum
 » virorum orthodoxorum illarum provincia-
 » rum, tam in vigiliis, quam in jejniis qua-
 » tuor temporum & quadragesimæ. Ad men-
 » sam quoque semper legendum in domo
 » qua fuerimus conversati, ex quo nume-
 » rum excedimus octonarum. Silentium si-
 » militer data benedictione usque ad pera-
 » gendas gratias observandum, nisi ob cor-

Tom. II.

rectionem lectoris aut ob explanationem
 lectionis. Qui verò secularium nobis cre-
 dunt, à quibuscunque aliquid per aliquam
 fraudem habuerint, necesse est, si potue-
 rint & nobis acquiescere voluerint, ut ipsis
 & non aliis restituant. Decimas siquidem
 & primitias & oblationes & cetera secun-
 dum usum locorum servitia Prælati & aliis
 Clericis sub quorum diocesis vel parro-
 chiis vicitaverint fideliter persolvant quod
 omnibus fidelibus Christianis efficaciter
 suademus. Religiosum & modestum habi-
 tum ferre decrevimus, qualem ex voto
 consuevimus deportare; utendo de cetero
 calciamentis communibus, ad consilium &
 mandatum summi Pontificis, pro tollendo
 scandalo quod contra nos movebatur de
 calciamentis desuper apertis, quibus uti
 hactenus solebamus.] Vos ergo præscrip-
 tum conversationis propositum de corde
 puro & conscientia bona & fide non ficta
 taliter observetis ut Deo gratum obse-
 quium & hominibus utile præbeatis exem-
 plum. Datum Signæ x. Kalend. Augusti,
 pontificatus nostri anno decimoquinto.

POPVLO ALEXANDRINO,
Spiritum consilij Sanioris.

A Postolica sedis erga vos ab ipsis civi-
 tatis vestræ primordiis gratiam & fa-
 vorem ipsius quoque civitatis vocabulum
 protestatur, quam felicitis memoriæ Ale-
 xander Papa prædecessor noster, utpote
 novam plantationem Ecclesiæ, tanta ca-
 ritatis prerogativa dilexit ut in perpetuam
 suæ gratiæ ac vestræ devotionis in memoriam,
 eam suo curaverit nomine insignire. Quali-
 ter autem nos ejus in vestra exaltatione ves-
 tigia non solum imitati fuerimus, verum
 etiam supergressi, licet operibus vos exhi-
 beatis immemores, in vestris tamen cordi-
 bus memores, sicut credimus, permane-
 tis; quippe cum talia sint quæ vobis con-
 tulimus ut eorum nullo debueritis tempore
 oblivisci. Miramur igitur, nec satis admi-
 rantes sufficimus admirari, quod conversi
 in arcum perversum, & in reprobum sen-
 sum dati, sic citò recessistis à fidelitate nos-
 tra & sanctæ Romanæ Ecclesiæ matris ves-
 træ, cui non solum debita minimè præsti-
 tistis, verum & in impiorum consilium
 abeuntes, facti estis inimici ejus, in capite
 impugnantes eam unà cum persecutoribus
 ejus, & Ottoni tyranno & excommunicato
 & maledicto in nostram injuriam & ani-
 marum ac rerum vestrarum periculum ad-
 hærentes. Quamquam igitur merita vestra
 non exigant ut vos patris mansuetudine

Epist. 138.
 Ut ab Ottonē
 Imp. recedant.
Vide infra à epist.
 189. & Baron.
 ad an. 1168.
 §. 83.

OOOO

revochemus, sed potius severitate iudicis puniamus, quia tamen pater filium diligit etiam offendentem, imitantes longanimitatem illius cujus patientia, quantum in ipso est, ad veniam peccatores adducit, univrsitatem vestram exhortamur attentius, per apostolica vobis scripta mandantes quatinus à præfato tyranno, qui, sicut per ea quæ circa nos egit, nisi esset cor vestrum insipiens obscuratum, advertere potuistis, benefactoribus suis mala pro bonis retribuit, atque ab ejus complicitibus sano utentes consilio recedatis, & redeatis humiliter ad sinum sanctæ Romanæ Ecclesiæ matris vestræ, offensam præteritam obsequiis subsequens expiantes. Alioquin indubitanter noveritis vos privilegiis omnibus vobis ab eadem indultis perpetuò spoliandos, cum propter ingratitude vitium libertas in servitutis compedem revocetur. Datum Signiæ 111. Idus Julij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

CREMONENSI EPISCOPO
apostolicæ sedis Legato.

*Epist. 139.
Confirmat depositionem Episcopi Vicentini.
Vide lib. 16.
epist. 15.*

PER tuas nobis litteras intimasti quòd cum contra Episcopum Vicentinum tam per publicam famam quam per Canonicos ipsius Ecclesiæ multa tuis fuissent auribus inculcata, licet notorium esset eundem Episcopum clamorem qui de ipso ascenderat opere complevisse, ad cautelam tamen eidem terminum præfixisti quo se tuo conspectui præsentaret, suam super objectis, si posset, innocentiam ostensurus. Quo demum pluribus sibi terminis assignatis in tua comparere præsentia non curante, in eum depositionis sententiam promulgasti, Capitulo Vicentino alium eligendi liberam tribuens facultatem. Quamvis igitur ad id sine nostro speciali mandato procedere non debuisti, cum hoc sit unum ex illis quod sibi sedes apostolica specialiter reservavit, quia tamen nota est ejus enormis dilapidatio, & deformis insufficientia non ignota, & antequam tuas litteras acceperimus, nos super ipsius depositione nostras feceramus litteras jam notari, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus eundem facias ab Ecclesiæ Vicentinæ regimine perpetuò remanere remotum, monens idem Capitulum diligenter ut in nullo de cetero eidem intendens, personam idoneam & Ecclesiæ Romanæ devotam sibi per electionem canonicam infra mensem præficiant in pastorem. Alioquin tu id auctoritate nostra sublatò cujuslibet contradictionis & appella-

tionis obstaculo exequaris; nihilominus dictum Episcopum per centuram ecclesiasticam districtissimè cogens ut pecuniam quam de alienatis Ecclesiæ possessionibus congregavit refundat in ejusdem Ecclesiæ debita persolvenda. Datum Signiæ Non. Julij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

Super hoc scriptum est Capitulo Vicentino.

EPISCOPO AVRASICENSI.

EX tuarum perpendimus serie litterarum F. mulierem Aurasensem coram te fuisse conquestam quòd cum B. Garinus parrochianus tuus eam duxisset legitime in uxorem, eandem non curabat maritali affectione tractare; cumque partes ad tuam præsentiam convocasset, dicta mulier juramento firmavit quòd idem B. per verba de præsentibus contraxerat cum eadem; testibus nihilominus ad hoc probandum productis, quorum depositiones eidem duxisti litteris inferendas. E contra verò B. memoratus juravit se nunquam contraxisse cum muliere jam dicta, nec eandem anulo subarrasse, producens nihilominus testes ad reprobationem testium productorum ab ipsa, dicta quorum eidem inferere litteris procurasti. Proposuit etiam B. prædictus quòd eadem mulier cum Stephano in Ecclesiæ facie fuerat matrimonialiter copulata, qui carnaliter eandem cognoverat, & eam tenebat in domo propria ut uxorem; quod in jure confessus fuit mulier sæpè dicta, asserens tamen se cum B. sæpè dicto primitus contraxisse. Cumque postmodum mulier eadem ad testes interim producendos diem sibi peteret assignari, dictus B. asserens eandem audivisse dicta testium productorum ab ipso, ac propter hoc non debere rursus ad testium productionem admitti, sedem apostolicam appellavit, octavas sancti Martini proximò venturas terminum suæ appellationi præfigens: quem terminum arctans ad festum Ascensionis proximò tunc futurum, nobis humiliter supplicasti ut causam eandem sine terminare debito dignaremur. Nos igitur iis tam per litteras tuas quam per relationem dilecti filij G. Subdiaconi & Capellani nostri, quem eidem B. concessimus auditorem, plenius intellectis, easdem litteras tuas sub bulla nostra tibi remittentes inclusas, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus si de hoc principaliter coram te actum fuerit, quòd videlicet sæpè nominatus B. memoratam F. maritali non curabat affectione